

[Asger Jensen.]

ændringsforslag, som er stillet af det ærede medlem hr. Lynnerup Nielsen m. fl. Men iøvrigt skal udvalget indstille, at lovforslaget med de ændringsforslag, som udvalget er enigt om, vedtages.

Lynnerup Nielsen: Mit parti kan ikke stemme for de af udvalget foreslåede ændringer til bemandingsreglerne, men har, som det fremgår af de ændringsforslag, vi har stillet, foreslået en anden bemandingskala i lovforslagets § 4. Dette vort ændringsforslag tager sigte på, at der under arbejdet på søen gives vore søfolk den størst mulige sikkerhed derved, at den voksne, uddannede besætning forøges. Vi nærer den tro, at hvis lovforslaget vedtages med de af udvalget foreslåede ændringer, vil sømændene tilføres en altfor stor skare af unge vordende sømænd, der om få år vil bemande kontrolstederne, og det ville være så meget mere beklageligt, som der til trods for, at ingen skibe er lagt op, alligevel findes en ret stor arbejdsløshed, idet man har ca. hver femte sømand ledig.

Endvidere har vi med hensyn til stk. 2 i § 4 foreslået den ændring, at bådmand i skibe over 2 500 brutto registertons skal være obligatorisk, hvilket ikke er tilfældet i det forelagte lovforslag, hvorefter der først skal antages bådmand i skibe, der er bygget efter lovens ikrafttræden.

Lovforslagets § 4, stk. 4, har vi ment burde udgå, da denne bestemmelse ville betyde en øget tilgang til faget.

I § 4, stk. 5, har vi ment, at ordet „underordnede“ bør udgå. Det kan måske siges at være mere en sproglig rettelser i overensstemmelse med det ændringsforslag, vi har stillet til bemandingskalkulaen i stk. 1.

Vedrørende stk. 6 i § 4 har vi, som jeg gav udtryk for ved lovforslagets første behandling, ment, at det helst burde helt udgå, idet vi har den opfattelse, at lærlinge og aspiranter, der antages til uddannelsen til styrmand, ikke burde medregnes i det foreskrevne såkaldt underordnede mandskab. Denne bestemmelse vil undergrave sømændenes arbejdsanvisning, og vi finder den så meget mere beklagelig, som den nugældende ordning efter vort kendskab til sømændene har virket helt tilfredsstillende gennem årene.

Lovforslagets § 9, stk. 1, har vi ment burde udgå, idet vi mener, at loven delvis gøres illusorisk, såfremt rederne kan få dispensation fra lovens egentlige bestemmelser. Endelig har vi ment, at § 11 helt bør udgå, idet vi har den opfattelse, at den

uddannelse, der finder sted i søværnets skibe, ikke kan sammenlignes med den praktiske uddannelse, som finder sted i vore handelsskibe. Hertil kommer, at man har oprettet sømandsskoler til uddannelse af vordende sømænd, og vi finder ikke, at yderligere tilgang til faget fra marinen vil være særlig heldig.

Når jeg har stillet de omtalte ændringsforslag, ligger det ganske naturligt deri, som jeg også gav udtryk for ved lovforslagets første behandling, at lovforslaget langtfra opfylder sømændenes forventning til en bemandingslov og forslagets formålsparagraf, § 1, der tager sigte på den bedst mulige sikkerhed for vore søfolk ombord på skibene. Hertil kommer, at den betænkning, som er blevet et resultat af udvalgets arbejde, og som ordføreren har gjort rede for her, ikke har gjort bemandingsreglerne bedre. Tværtimod bliver de efter de ændringer, som nu foreslås, dårligere, særlig for de mindre skibe, idet disse skibe mellem 150 og 400 brutto registertons helt udgår. Hertil kommer, at tonnagegruppen mellem 400 og 500 brutto registertons ligeledes undtages fra bemandingsreglerne, altså forsåvidt som rederen selv fører sit skib. Jeg kan ikke se, at der her er taget det hensyn, som lovforslagets § 1 tager sigte på, nemlig det sikkerhedsmæssige. Der kommer ingen virkelig uddannede sømænd ombord i disse mindre skibe, her skal man stadig være betjent af ganske unge mennesker uden den fornødne uddannelse, og det forekommer mig og mit parti, at det ikke giver den bedst mulige sikkerhed. Jeg kan heller ikke se rettere, end at man her lader den smukke formålsparagraf træde noget i baggrunden. I stedet taler man i betænkningen om de konkurrenceforhold og de særlige vanskeligheder, der nu engang er indenfor den mindre sejskibsfart. Ja, det er muligt, at der er vanskeligheder, og at konkurrencen kan være svær, men forholdet er jo det, at der i den seneste tid må være rettet noget op på det, da der har fundet en takstforhøjelse sted for statsbanernes vedkommende, således at også den mindre skibsfart må have bedre muligheder, end den hidtil har haft. Jeg finder det derfor uberegtiget, at det er vore søfolk, der skal bære de påståede konkurrencevanskeligheder på vore mindre skibe. Det skaber ingenlunde den fornødne sikkerhed, og det vil virke meget utilfredsstillende for vore søfolk. Til syvende og sidst er det måske også et spørgsmål, om det tjener den mindre skibsfarts samlede interesser som helhed.